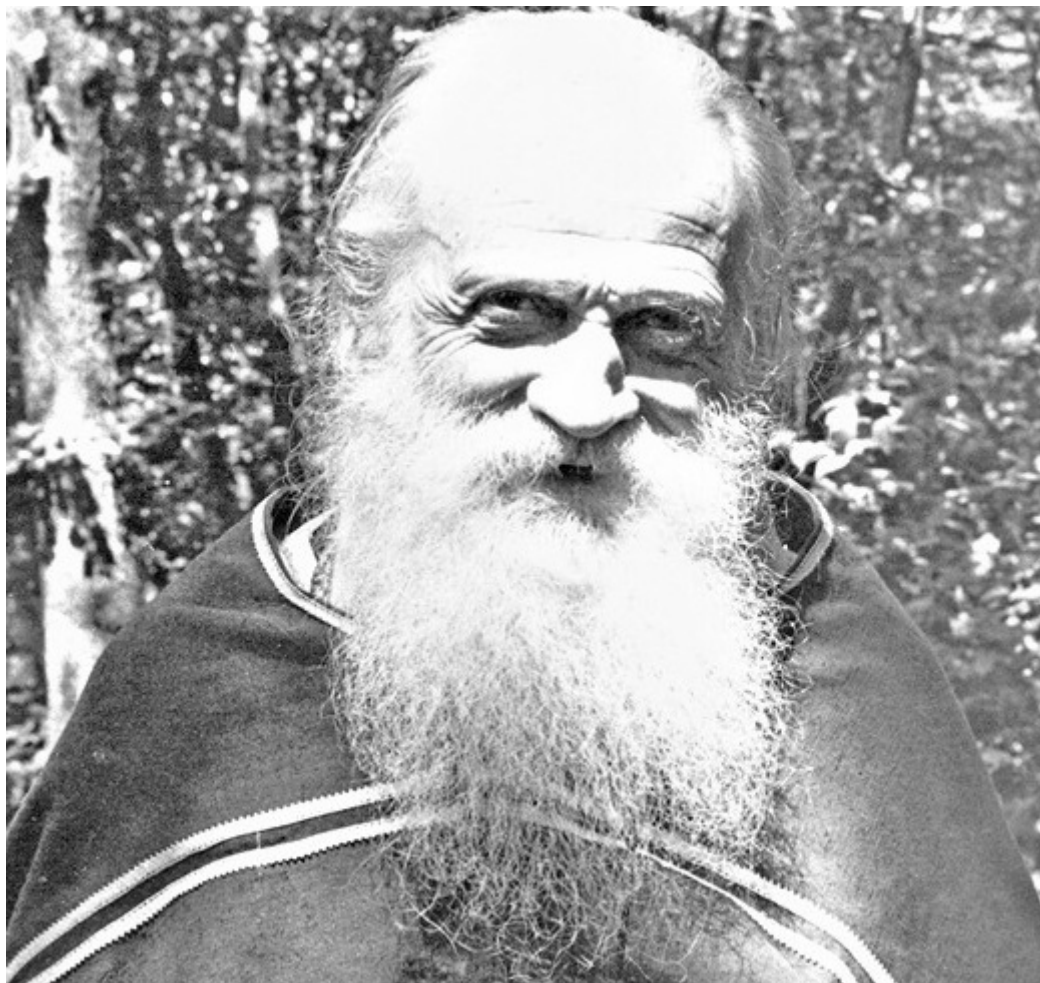
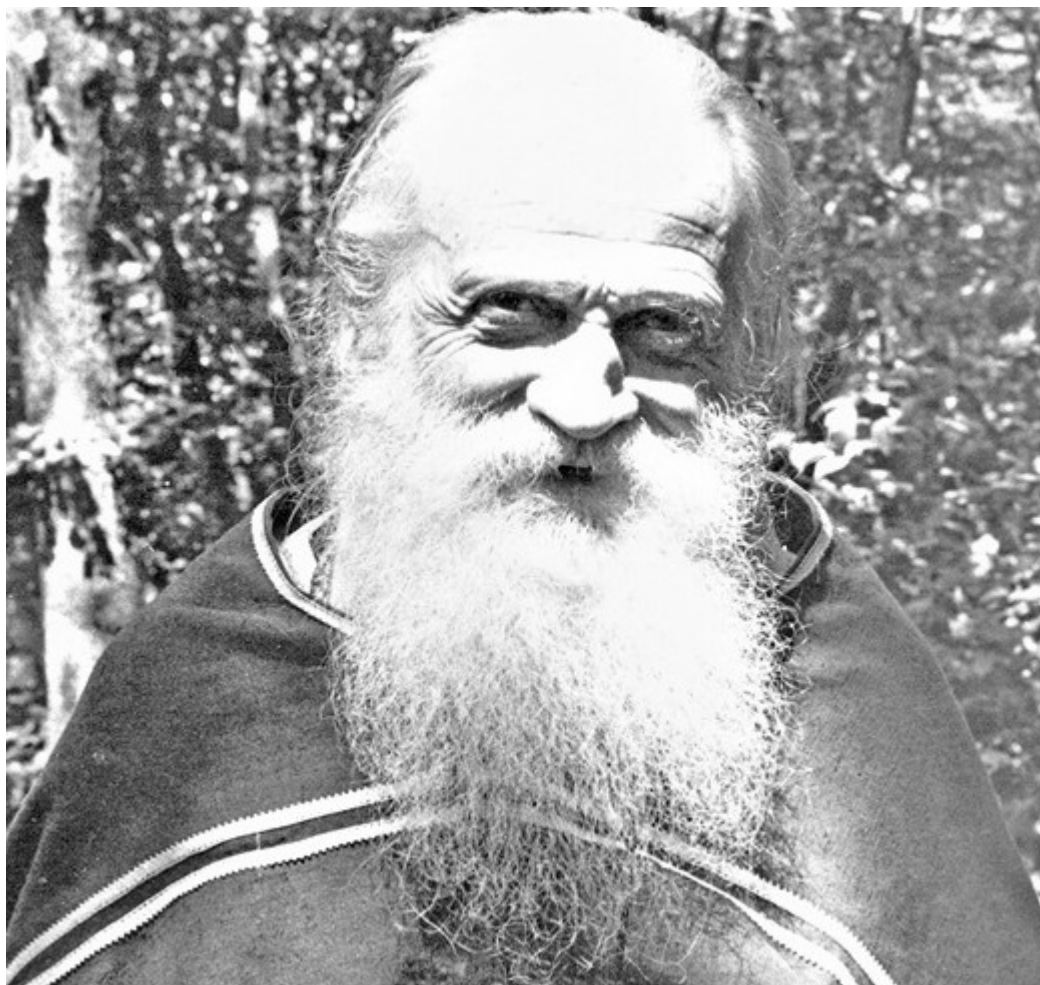

25 Απριλίου 2020

Στάρετς Σέργιος: Για την απελπισία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Στάρετς, Ιερομόναχος, π. Σέργιος (1903-1987).

Ο Γέροντας αναφέρεται ενίοτε και στο σοβαρό πάθος της απελπισίας, που μπορεί να γεννηθεί στον χριστιανό από την οξεία συναίσθηση ενός αμαρτήματος που διέπραξε ή της αμαρτωλής καταστάσεώς του.

Ο Γέροντας συστήνει πολλούς τρόπους για να ξεφύγουμε από αυτή την πνευματική κατάσταση, που εκτός από παθολογική είναι και επικίνδυνη.

1) Ποτέ να μην πιστέψουμε ότι η αμαρτωλή μας κατάσταση είναι ανίατη, αλλά αντιθέτως να έχουμε τη βεβαιότητα ότι υπάρχει πάντα συγχώρεση για κάθε σφάλμα μας, αρκεί να τη ζητήσουμε από τον Θεό.

2) Να μη μένουμε εξαρτημένοι από προηγούμενες αμαρτίες και αμαρτωλές καταστάσεις. Για να το κατορθώσουμε αυτό:

α) να μην επαναφέρουμε με λεπτομέρειες στη μνήμη τα σφάλματά μας και να μη «μηρυκάζουμε».

β) Να αρχίζουμε την κάθε ημέρα σαν να είναι μια ημέρα καινούρια, «σαν να αρχίζουν όλα από το μηδέν», και να μη στρεφόμαστε προς το παρελθόν. αλλά προς

το παρόν και το μέλλον.

3) Να διαχωρίζουμε τον εαυτό μας από το αμάρτημά μας. Αν και ο διάβολος επιδιώκει να μας ταυτίσει με την αμαρτία μας, υποβάλλοντάς μας τη σκέψη ότι «αυτό είσαι», ακριβώς για να μας σπρώξει στην απελπισία, εμείς να γνωρίζουμε ότι η αμαρτία και τα πάθη είναι εντελώς ξένα προς τη φύση και το πρόσωπό μας. Είναι σαν αποστήματα που συγκεντρώθηκαν τυχαία και παρασιτούν στο δέρμα μας, αλλά δεν αποτελούν μέρος του.

Πιο απλά θα λέγαμε, ότι από τη στιγμή που θα διαπιστώσουμε μέσα μας τάσεις προς το κακό, να μη χάνουμε χρόνο ερευνώντας την προέλευσή τους, ψάχνοντας να βρούμε αυτό που μέσα μας μπορεί να τις παράγει ή να τις προκαλεί.

Να μην πιστέψουμε επίσης ποτέ ότι αποτελούν μέρος του εαυτού μας, ότι αποκαλύπτουν μια κρυμμένη πτυχή της προσωπικότητάς μας. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να ταχθούμε αλληλέγγυοι με το κακό και να το θεωρήσουμε μέρος του εαυτού μας.

Να ξέρουμε ότι οι κακές τάσεις που εκδηλώνονται μέσα μας είναι πειρασμοί, που προέρχονται από τους δαίμονες. Οι δαίμονες προσπαθούν να μας χάνουν να πιστέψουμε ότι οι ίδιοι δεν υπάρχουν, και ότι όλο το κακό που εκδηλώνεται εντός μας προέρχεται από μας και είναι μέρος μας.

Στην πραγματικότητα εκείνοι είναι οι υπαίτιοι και όχι εμείς.

Πράγματι, το κακό είναι ξένο προς τη φύση μας, ακόμη και όταν έρχεται σε επαφή μαζί της, ακόμη και όταν προσπαθεί να προστεθεί στις τάσεις του ίδιου μας του εαυτού. Ωστόσο, το γεγονός ότι οι δαίμονες μας προβάλλουν συχνά πειρασμούς που δεν ανταποκρίνονται στις κλίσεις, στις προτιμήσεις και στις επιθυμίες μας, που δεν μας αφορούν και για τους οποίους δεν νιώθουμε καμιά έλξη, είναι το φανερό σημάδι ότι το κακό που εκδηλώνεται μέσα μας προέρχεται απ' αυτούς.

Όλα αυτά δεν αποκλείουν τη μετάνοια για τις αμαρτίες μας και για την αμαρτωλή μας κατάσταση, το αντίθετο μάλιστα.

Η μετάνοια, σε συνδυασμό με τις προηγούμενες στάσεις που εξετάσαμε και με την προσευχή, αποτελεί έναν από τους κυριότερους τρόπους προκειμένου να βγούμε από την απελπισία και να την αποφύγουμε.

Από το βιβλίο του Jean-Claude Larchet, "Στάρετς Σέργιος", των εκδόσεων Ακρίτας. Μετάφραση Ευαγγελία Δ. Κισλά-Κοντογουλίδου.